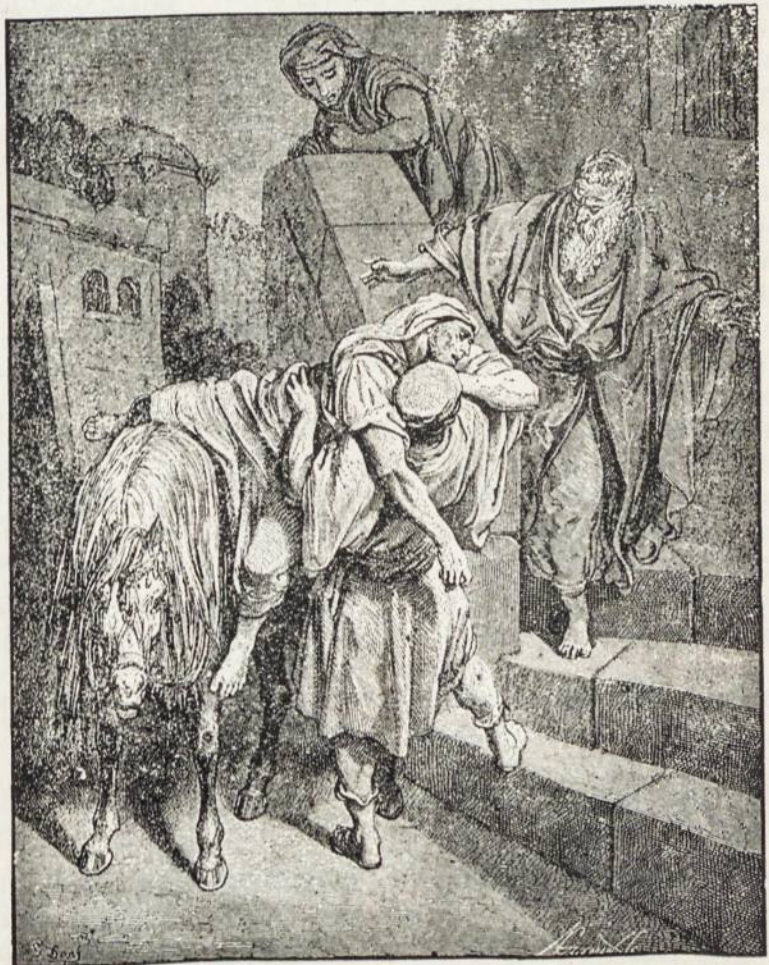

“Vienas gi keleivis samaritonas ējo pro jī ir jī pamatēs buvo gailestin-gumo sujudin-tas. Jis prisiar-tino, aprišo jo žaizdas, užpy-lęs aliejaus ir vyno, užkēlē jī ant savo gyvu-līo, nugabeno ī užēigā ir rūpi-nosi juo.”

XII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

EVANGELIJA

Luko 10, 23-37.

ANUO Metu: Jėzus tarė savo moky-
tiniams: Palaimintos akys, kurios
mato, ką jūs matote. Nes sakau
jums: daug pranašų ir karalių norėjo
matyti, ką jūs matote, bet nematė, ir
girdėti, ką jūs girdite bet negirdėjo.
Štai vienas įstatymo žinovas ėmė jį
gundyti ir sakė: Mokytojau, ką aš turiu
daryti, kad laimėčiau amžinąjį gyveni-
mą? Jis paklausė jį: Kas parašyta įs-
tatyte? Kaip skaitai? Tas atsakyda-
mas, tarė: Mylėsi Viešpatį, savo Dievą
visa savo širdimi, visa savo siela, viso-
mis savo jėgomis, visomis savo minti-
mis ir savo artimą, kaip pats save. Jis
jam tarė: Gerai atsakei; tai daryk ir
būsi gyvas. Bet anas, norėdamas pats
save pateisinti, tarė Jėzui: Ir kas gi
mano artimas? Atsiliepdamas Jėzus
tarė: Vienas žmogus ėjo iš Jeruzalės į
Jeriką. Jis pateko tarp galvažudžių. Tie
apiplėšė, jį ir sužeidė jį, nuėjo sau, pa-
likdami jį pusgyvį. Atsitiko, kad tuo
pačiu keliu ėjo vienas kunigas ir ma-
tydamas jį, praėjo. Taip pat ir levitas,
atsiradęs toje vietoje, jį matė ir pra-
ėjo. Vienas gi keleivis samaritonas ėjo
pro jį ir jį pamatęs buvo gailistingumo
sujudintas. Jis prisiartino, aprišo jo

LEKCIJA

2 Kor. 3, 4-9.

BROLIAI: Tokį pasitikėjimą Dievu
mes turime per Kristų, ne kad mes
būtumėm savaime tinkamai ką
nors manyti lyg iš savęs, bet mūsų tin-
kamumas yra iš Dievo, kurs ir padarė
mus tinkamus būti naujos Sandaros
tarnais ne raide, bet dvasia. Nes raidė
užmuša, dvasia gi gaivina. Jei mirties
tarnystė, raidėmis pažymėta akmenyse,
buvo tokioje garbėje, kad Izraelio vai-
kai negalėjo pažvelgti į Mozės veidą dėl
jo veido spindėjimo, kurs tačiau turėjo
išnykti, kaip gi nebus didesnėje garbė-
je dvasios tarnystė? Nes jei pasmerki-
mo tarnystė yra garbė, daug gausiau
turi garbės teisybės tarnystė.

žaizdas, užpylęs aliejaus ir vyno, užkė-
lė jį ant savo gyvulio, nugabeno į užei-
gą ir rūpinosi juo. Kitą dieną jis išsi-
ėmė du denaru, padavė užėigos savinin-
kui ir tarė: Rūpinkis juo ir jei ką vir-
šaus išleisi, aš sugrįžęs tau atiduosiu.
Kas iš šitų trijų tau rodosi buvęs arti-
mas to, kurs pateko tarp galvažudžių?
Jis atsakė: Tas, kurs jam parodė gai-
lestingumo. Jėzus jam tarė: Eik ir tu
daryk panašiai.

Mylėkime savo priešus

JEIGU mums katalikams "mylėkime
savo priešus" įsakymas yra sunki-
ai įgyvendinamas, ką bekalbėti
apie nekatalikus ar laisvai manančius.
Jiems šis įsakymas yra visiškai nesu-
prantamas ir dėlto sunkiai vykdomas.

Bet įžvelgkime giliau į savašias širdis
ir sąžiningai sužinokime kaip ir su ko-
kiu pasisekimu mes katalikai mylime
savo priešus.

Žinome gerai, kad turime mylėti Die-
vą ir savo artymą. Šių mūsų artymųjų

LAIVAS — THE SHIP, published weekly by the Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.
Entered as second class matter July 12, 1921, at the Post Office at Chicago, Ill., under the Act of March
3, 1879. Subscription \$2.00 yearly. Outside U. S. A. \$3.00 yearly. Single copy 5c.

tarpe randasi ir mūsų priešai. Sunku yra pilnai suprasti kodėl turime ir mums nusikaltusiems rodyti meilę kaip ir mums gerą darantiems. Kodėl! Kristus į šį paklausimą atsakė ne moksliskais įrodinėjimais bet pamokinančių ir visiems surantamu palyginimu. Į paklausimą, kodėl ir kaip turime mylėti savo priešus Kristus atsakė su šio sekmadienio Evangelija — apie Samaritono pasieigimą su paliktuoju ir sunkiai sužeistuoju Žydu.

Samaritonas Sujaudina

Nekarta girdėjome apie šio geraširdžio Samaritono kilnų pasielgimą ir giliau įžvelgę buvome taip sujaudinti, kad pasiryžiome savo priešus mylėti, užmiršti kas buvo ir tik įžiūrėti savo priešo Dievo paveikslą bei savo artymą ir jį mylėti. Ir tą pasikeitinimą gal nekartą įvykdome. Bet, žinome, bendrai kalbant, šis įsakymas sunkiai įgyvendinimas.

“Mylėkime savo priešus” įsakymas nēr lengvas, bet mūsų krikščioniškumas priklauso nuo jo įgyvendinimo. Lengva yra mylėti tuos, kurie mus myli, ar palaikyti gerus santykius su tais, kurie kenčia mūsų būdo negerumus ar nesmagumus ir nieko neišmetinėja. Toliau, nēr sunku susigyventi su tais, kurie mums niekad nekliudo. Neper sunku nei kartais nusiųsti senus rūbus ar prisirašyti prie kokios labdaringos draugijėlės — nes tai visa ne užima per daug mūsų laiko ar jėgų nei ištuština mūsų kišenės.

Net ir tuomet, mes dargi esame toli nuo pavyzdingo meilės įsakymo įvykdinimo. Kristus aiškiai įsako mylėti savo priešus, daryti gerą visiems tiems, kurie mus persekioja ar apšmeižia. Nes, kiekvienas žmogus, net mūsų didžiausias priešas, yra, sulyg Kristaus įsakymo, mūsų artymas ir dėlto mylėtinas!

Tai Nelengva

Nevienas nedrįsta sakyti, kad tai

lengva. Šis įsakymas prieštarauja mūsų neapykantoms ir nemėgimams. Mūsų sužaluota žmogiška prigimtis taipogi prieštarauja šiam įsakymui — ir nekurie jį pavadino kvailybe. Bet tai yra kryžiaus kvailybė! Kristaus pasiaukojimas mirti ant kryžiaus žmonijai išgelbėti taipogi buvo apšauktas kvailybė! Bet mes galėsime šį sunkų įsakymą užlaikyti su Dievo ypatinga pagalba ir ilga kova su savimi. Tos malonės Dievas neatsako visiems, kurie nori ir turi gerą valią. Jeigu gi kariausime ir dėsime savo visas pastangas, rasime save ant tikruojo kelio, kuris praves mus per gyvenimo sunkenybes stačiai Dangun. Užmokestis yra didelis, nes jis teikiamas tiems, kurie visiškai pasitiki ir pasiduoda Kristaus vadovybei.

Bet padarykime tikrai praktišką išvadą. Greičiausia, neteks užtikti mūsų gyvenime kuomet nors visų paliktą, sunkiai sužeistąjį ir jeigu turime priešų, mes juos nepažįstame. Bet jų yra visdelto daug, kaikurie net kartu su mumis gyvena, su kuriais mums sunkoka “gražiai apseiti”. Taip, jie nėra mūsų priešai, bet nei jie yra mūsų kaimynai. Pasiduokime jų nuomonėms, net ir kuomet mes turime teisę. Parodykime jiems savo meilę veiksmuose.

“Mylėkime savo priešus,” ir Kristus mus numylės, nes dažnai esame buvę Kristaus priešai.

“Nugalėk piktą gerumu” — Buvo viso a. a. Arkivyskupo Jurgio Matulevičiaus gyvenimo obalsis. Jis visur ir visuomet rūpinosi savo gerumu apgalvoti kitų blogumą. Apie tai liūdija žmonės, kuriems teko su juo susidurti: “Lengva, maloni šypsena visuomet puošė Arkivyskupo Jurgio veidą. Jį lydėjo jį tuomet, kai vyskupo ir arkivyskupo mitra puošė jo galvą, jį lydėjo jį visuomet. Skaistus veidas yra skaisčios sielos požymis. Jo skaisnumas žibėjo šventumu ir didele artimo meile”. (L. No-reika).

Katalikai budėkime

KRISTUS įsteigė savo Bažnyčią ne vienai kuriai tautai, ne vienai kuriai šaliai, ar valstijai, bet visoms tautoms ir šalims. Prieš žengdamas į dangų Kristus tarė apaštalams: “Duota yra man visa valdžia danguje ir ant žemės. Eidami tat mokykite visas gimines, krikštindami juos vardan Tėvo ir Sūnaus ir Šventosios Dvasios. Mokydami juos užlaikyti vis, ką nors jums įsakiau” (Mat. 28, 18-20).

Kristus buvo vienas. Jo mokslas buvo vienas. Jis įsteigė vieną Bažnyčią. Todėl šventas Povylas ir rašo Efeziečiams: “Vienas Viešpats, vienas tikėjimas, vienas krikštas. (Efez. 4, 5). Antrasis Visuotinis Susirinkimas taip pat tiesiog sako: “Tikiu į vieną šventą, katalikišką ir apaštališką Bažnyčią”.

Kaip brangius akmenis, arba kartais pinigų sukuti ir nesąžiningi žmonės imasi padirbti ir padirbtus leidžia apyvartoti, taip nesąžiningi žmonės padirbinėjo ir padirbinėja neteisingas, netikras bažnyčias su klaidingais ir klaidinančiais tikėjimais.

Už padirbinėjimą pinigų ir kitų brangenybių padirbinėtojus baudžia, valdžia, visuomenės gerovės saugotoja.

Už padirbinėjimą tikėjimų padirbinėtojus baudžia Kristaus Bažnyčia, išskirdama juos iš savo tarpo. Baus ir pats Bažnyčios Įsteigėjas, Jėzus Kristus.

Kaip prilyginime apie kviečius ir kūkalius Jėzus nurodė, kad Jis leidžia kūkaliams pasilikti ir augti tarp kviečių, bet kartu pasako, kad juos sudegins po pjūties.

Taip ir dabar Kristus nesunaikina tuojaus klaidintojų, netikrų tikėjimų padirbinėtojų, bet Jis tai padarys savo Teismo dienoje.

Padirbinėtojai pinigų dažnai padirba juos taip, kad tik žinovai gali pažinti, kad tai netikri.

Panašiai nekurie tikėjimų ir bažny-

čių padirbinėtojai norėdami suvedžioti nenusimanančius, stengiasi savo išgalvotas bažnyčias padaryti kopanašiausias į tikrąją katalikų Bažnyčią, kuri jau baigia gyventi antrą tūkstantį metų.

Tokie bando skelbti neva tą patį mokslą, vartoja tas pačias apeigas, vartoja panašius rūbus, bet nežiūrint to, jie nėra tikri skelbėjai, nes neturi pasiuntinybės ir įgaliojimų iš tikrosios katalikų Bažnyčios ir per ją iš Kristaus.

Daug lietuvių katalikų nesupranta, kuomi jie turi remtis savo tikėjime. Jie neatsiželgia į tai, iš kur jiems tas tikėjimas ir sakramentai eina. Jiems užtenka, kad tik taip viskas daroma, kaip tikroje katalikų Bažnyčioje, kad neva “kunigai” apsirėdę kaip katalikų kunigai ir vyskupai,

Bet kaip padirbtas pinigas, nors jis būtų ir panašiausias į tikrąjį, yra bevertės ir atneša skriaudą tiems, kuriems padirbinėtojai įsako, taip ir žmonių padirbtas tikėjimas, apeigos ir rūbai, nors būtų panašiausi į tikruosius katalikiškus, jie daro skriaudą tiems, kurie naudojami.

Lietuvių katalikų tarpe Amerikoje desėtkos metų atgal tai vienur, tai kitur atsirasdavo katalikai “nezaležnikai” arba neprigulmingieji, tai yra, tokie, kurie atsisakė klausyti Šv. Tėvo — Kristaus Vietininko, jo paskirto vyskupo ir to vyskupo skirto klebono, o to vietoje pasivedė iš kažin kur atvykusiems asmenims, kurie save pasivadino kunigais, vyskupais ir t. t.

Tai vis padirbtieji, “falšyvi” pinigai. Prieš keleta desėtką metų atsirado nauja lietuviams meškerė, užvardinta “Katalikų Bažnyčia Amerikoje”. Tos bažnyčios pėdsakai dar ir šiandien randasi. Iš šios minėtos bažnyčios visokiųjų “draugijėlių” atsirado. Ir net šiandien karts nuo karto šių “klaidingų bažnytėlių” atstovai pasirodo kata-

likų tarpe ir vienu ar kitu būdu stengiasi kliudyti.

Tikroji, Kristaus įsteigtoji Bažnyčia, nesivadina "Katalikų Bažnyčia Amerikoje," nes ji įsteigta visoms tautoms ir visoms pasaulio šalims.

Ši gi, padirbtoji, vadina save "Katalikų Bažnyčia Amerikoje", nes jos steigėjai žino, kad jie ne Kristaus siųsti tai daro, bet visiškai kitokiais sumetimais.

Jie savinasi katalikų vardą, kad juo mi patrauktų nenusimanančius.

Lietuviai katalikai privalo žinoti, kad toji "Katalikų Bažnyčia Amerikoje" nėra kokia nors dalis tikrosios Katalikų Bažnyčios, Kristaus įsteigtosios, gyvuojančios jau beveik du tūkstančių metų, bet yra nauja sekta, atsimitusių nuo tikrosios Katalikų Bažnyčios ir todėl pasivadinusios save vardu "Katalikų Bažnyčia Amerikoje".

Kad toji "Katalikų Bažnyčia Amerikoje" nėra tikroji, dieviškoji, Kristaus įsteigtoji Katalikų Bažnyčia, tai aiškiausia suprantama iš to, kad ją remia socialistai ir komunistai.

Negirdėtas daiktas, kad viršminami būtų kada nors parėmę Kristaus tikrąją Bažnyčią, kad jie būtų nors kur apie ją ir Josios atstovus vyskupus ir kunigus gražiai atsiliepę; ir kad jie nebūtų pylę biauriausių pamazgų ant tos Bažnyčios atstovų.

Suprantama tat gerai, kas tat "Katalikų Bažnyčia Amerikoje" yra ir kur ji veda, jei socialistai ir bedieviai taip ją remia.

Toji "Katalikų Bažnyčia Amerikoje" per savo kolektorius ir laiškais renka sau aukų.

Tikrieji katalikai aukų jiems privalo neduoti.

Kas-gi padėda jiems aukomis, — nusikalsta Kristui ir težino, jog savo centu remia klaidintojus. Nuodėmė yra katalikui remti klaidatikius. Kas klaidatikius, eretikus ir panašius remia, patsai sau Kristaus Bažnyčios dvasinę bausmę užsitraukia.

Kas eina kartu su klaidintojais, negali būt išganytas. Kristus tik vieną savo Bažnyčią paliko, kuriai vadovauja šv. Petro įpėdiniai. Ji viena tik gali žmones išganyti.

Kurie nepriklauso prie tikrosios Kristaus Bažnyčios, negali būt išganyti.

Katalikų Bažnyčia neatsakys už tai ką padarys "Katalikų Bažnyčia Amerikoje" ir kur ji nuves savo pasekėjus.

Gerai tat ir susipratę katalikai, gerai žinodami, jogei remti aukomis katalikybės priešus ir kitus visokio plauko apgavikus, kurie vaikščioja po namus ir išnaudoja žmonių gerą širdį, lyginasi katalikybės išdavystei, ne tik patys nerems savo aukomis klaidatikystės ir apgavystės, bet įspės nesusipratusių ir praneš savo parapijos klebonui apie vilkų atsiradimą jo avidėje.

Jeigu bus reikalo daryti rinkliavas po namus katalikybės reikalams, bus pranešta žmonėms bažnyčioje iš anksto. Jeigu gi tokio pranešimo nebūvo, o nepažįstami kolektoriai ima lankytis po namus, ženklas, kad tos rinkliavos yra daromos ne Dievo, ne katalikų bažnyčios reikalais, bet išnaudojimo ir apgavystės tikslais.

**TT. Marijonų Bendradarbių
Dr-jos Narys**

A. † A.

STANISLOVAS DAUGELA
(Amžinas narys)

Paliko šį pasaulį rugpiūčio 5 dieną 1941 metais. Chicago, Ill.

Tėvai Marijonai už jo sielą atlaikys dvejus šv. Mišias: rugsėjo 8 ir 9 dienomis 1941 m.

Visi TT. Marijonų Bendradarbių Draugijos Nariai prašomi sukalbėti vieną dalį šv. Ražančiaus už a. a. velionies Stanislovo sielą.

Teilsisį ramybėje!

Dievas, gamta ir šeima

DIEVAS sukūrė gamtą ir vyro bei moterės skirtumą. Jūdviejų širdys labai stipriai linksta vienas į kitą. Šv. Raštas sako: Todėl žmogus paliks savo tėvą bei motiną ir prilygs savo žmona ir bus dviesia viename kūne." (I Moz. 2, 24). Po visuotino tvano, kai buvo belikusi tikta viena Nojaus šeima su jo sūnumis ir tu sūnų žmonėmis, Dievas tarė: "Išeikite ant žemės, augkite ir dauginkites ant jos". (I Moz. 8, 17). Dievo žodis, gamtos dėsniis ir žmogaus stiprusis jausmas šitame dalyke eina išvien, sutartinai. Laimė buvo tol, kol to sutartis nebuvo suardyta.

Vaikas Papildo Šeimą

Tėvo ir motinos lygestis gimdo kūdikį ir sudaro šeimą. Kol moterystėje nėra vaiko, šeima tebėr tik užuomazga. Vaikų gimimas padaro, kad šeima tampa pilna. Moterystė yra šeimos saldybe, o vaikai šeimos sunkenybė. Žmonės mėgsta rankiotis malonumus ir vengti sunkumu. Tam tikslui žmonės išmoko moterystę atidalinti nuo moterystės. Tas tai yra pirmasis Dievo ir gamtos sutarties laužymas.

Dieva išrinktajai tautai besidauginant, patrijarkos Judo sūnus Onanas išrado tą nedorą priemonę, kuri mūsų laikais taip labai plinta. Kaip tik Onanas savo išradimą įvykdė ištiko Jį Viešpats, už ką darė paniekos vertą daiktą. (I Moz. 38, 10). Onanas staiga mirė.

Pasaulyj Visokių Žmonių

Pasaulyje yra žmonių, neturinčių pareigos dėtis į moterystę ir sudaryti šeimą, bet tie žmonės turi kitą pareigą, būtent, išlaikyti skaistybę amžinai. Yra tam tikras vyrų nuošimtis, kuriose susivaldymo jėga yra žymiai galingesnė už gimdymo aistrą. Tos rūšies

merginų yra dar daugiau. Neturėdami savo vaikų šios rūšies žmonės tampa tėvais ir motinomis tiems vaikams, kuriuos kiti pagimdė ir pagimdę nebeauklėja. Graži ir skaitlinga skaistybės kariuomenė taip pat alieka daug ir kitų uždavinių, kurių nebegali atlikti šeimoje gyvenantieji asmens, ir tokių kurių galėdami nebeatlieka įvairūs patvirkėliai.

Kas Grauna Moterystę

Tarp priešasčių, labiausiai ir dažniausiai griaujančių šeimos tvarką, naudingą auklėjimą ir susigyvenimo iaimė, yra lyties aistrų išbujojimas. Faktas, kad yra daug žmonių, visiškai pavergusių tos aistros savyje sveikai ir išganingai veikia į esančius moterystėje, nes parodo jiems, kad galima ir reikia susivaldyti, o susivaldymas grąžina santaiką, gerbūvį ir laimę į šeimas. Taip tikrieji skaistybės vykdytojai, nors nepasiduoda gašlumams, bet žmonių skaičiaus didėjimą priežastimi tampa tuomi, kad nuo gašlumu ir aistrų patenkinimo visiškai susilaiko.

Melskimės, kad kiekvienas asmuo mūsų tautoje būtų savo luome ir vykintų savo luomo pareigas; kad pašauktieji į skaistybę rimtai ją išlaikytų, kad visi kiti sąžiningai gyventų šeimuose, išlaikydami ištikimybę jose, kam yra žadėję.

KIEKVIENO KATALIKO YRA ŠVENTA PRIEDERMĖ PAREMTI KATALIKIŠKĄ SPAUDĄ IR JĄ KUO PLAČIAUSIAI PASKLEISTI TARP ŽMONIŲ.
Popiežius Pijus IX

•
VISUS KVIEČIAME Į KRISTAUS KARALIAUS LAIVĄ — JIS VISUS SAUGIAI NUVEŠ Į TIKROS LAIMĖS IR RAMYBĖS PRIEPLAUKĄ

Meilės įsakymas kitų gyvenime

Pijus IX ir žydas

1847 m. popiežius Pijus IX gražią vasaros dieną važiavo už miesto pasivažinėti. Ant kelio pamatė apalpusį seniuką. Popiežius tuojau išlipo iš vežimo ir ėjo padėti apalpusiam. Kai Pijus paklausė susirinkusių žmonių, kas tam seneliui esą, visi su panieka atsiliepė: "Tai žydas!" Pijų IX tie žodžiai giliai sujaudino. Jis paėmė vargšą žydelį į savo vežimą ir parvežė jį namon. Paskum nusiuntė pas jį gydytoją ir davė pinigų vaistams nupirkti.

Arba, Arba

Anglų lordas kancleris Šv. Tomas Moore, Henriko VIII laikais nužudytas už katalikystę, kalėjime, savo kameros sienoje buvo įsirašęs tokius žodžius: "Tie, kurie dabar mane smerkia, kančina, ir žudo, bus arba pasmerkti, arba išganyti. Pirmuoju atvėju — toks bailsus jų likimas, kad nieko piktesnio negalima jiems sugalvoti, nė linkėti. Antruoju atvėju — tu vistiek kada nors pateksi į jų draugystę ir juos mylėsi; dėl to, geriau jau dabar imti juos mylėti".

Šv. Jokūbas Jaunesnysis

buvo pirmasis Jeruzolimos vyskupas. Tai buvo maldos, pasninko, nepaprasto šventumo ir gerumo vyras. Žydų istorikas Juozapas Flavijus sako, kad šv. Jokūbo keliai dažnai nuo dažno ir ilgo klūpėjimo buvę kieti, kaip kupranugario oda. Žmonės dėl jo gerumo šv. Jokūbą vadindavo "teisiuoju". Bet žydų vyresnieji jo baisiai nemėgo. Vis dėlto Jeruzolimoje šv. Jokūbas išbuvo 29 metus. Apskūsta jį žydų Aukščiausiajai Tarybai. Toji įsakė Jokūbui užlipsti ant bažnyčios ir minios akivaizdoje atšaukti ką ligtol buvo mokęs. Šventasis vyskupas ne tik neatšaukė ką buvo skelbęs, bet dar ėmė karštai skel-

bti Kristaus mokslą dideliai susirinkusiųjų miniai. Įniršę žydų vyresnieji nustūmė vyskupą nuo bažnyčios ant akmenų krūvos, kur jis baisiai susižeidė ir išsilaužė kojas. Nežiūrėdamas bailsių kančių, pakėlė rankas ir akis į dangų ir meldėsi už persekiojančius jį žydus: "Dangaus Tėve, atleisk jiems ir duok jiems pažinti tiesą". Čia jį žydai pervėrė pagaikščiu. Melsdamas už persekiojančius, šv. Jokūbas baisyse atidavė Dievui sielą.

Netikėta Mirtis

Per Prancūzijos revoliuciją 1793 m. vieno viešbučio savininkai susitarė su žandarais klasta suimti savo kleboną, kurs dėl savo gerumo buvo neliečiamas net įžuliausiu revoliucionierių. Besitariant kaip geriau kunigą apgauti, viešbučio savininko žmona nudžiugusi tarė: "Dalykas visai paprastas! Mano vyras teatsigula lovon ir tenuduoda lignonį, o mes tuo tarpu pasišauksime kleboną su paskutiniu patepimu". Pasiuntus žmogų klebono, viešbučio savininkas atsigulė lovon, žandarai pasislėpė, o tariamoji ligonio žmona paruošė kunigo apsilakymui kambarį. Atėjo klebonas. Prisiartinęs prie tariamojo lignonio, jį užkalbino, bet tas nieko neatsakė. Tada ėmė jo ranką ir, atsigręžęs į namų šeimininkę, tarė: "Kam tamstos mane šaukėte, kada ligonis jau miręs ir visai atšalęs?" Tikrai, tariamasis ligonis buvo staiga miręs nuo širdies atakos. Tas įvykis taip visus paveikė, kad niekas nebedrįso prie kunigo kibti. Likusioji našlė apsirgo vėžio liga ir būtų badu mirusi, jei gailėstingasis klebonas nebūtų globojęs savo buvusio priešo.

Atvirkščia Malda Atslūgino

Kartą pas vienuolyno viršininką Silai atėjo supykęs jo auklėtinis ir prašėsi, kad jam leistų atkeršyti priešui.

Dvasios Didvyriai

RUGPIŪCIO 23 D.

Šv. Pilypas Benicijus. — Pilypas, dievobaimingų tėvų sūnus, gimė 1233 m., Florencijos mieste, Italijoje. Paryžiuje jis mokėsi filosofijos, o Paduvoje jis išlaikė gydytojų reikalingus kvotimus. Gydytojo pareigas jam labai nepatiko, todėl nuolatine savo malda kreipdamasis į šv. P. Mariją, jis įsitikino, jog turįs vienuolio pašaukimą ir įstojo į Servitų Draugiją. Čia jam buvo paskirta vieta virtuvėj ir darže. Pilypas su mielu noru apsiėmė eiti sau pavestas pareigas. Išvestas į kunigus, savo nepaprastu tobulumo laipsniu taip sužavėjo savo draugus, jog neužilgo jie jį išrinko vienuolijos vadovu. Su visais buvo malonus, švelnus ir lipšnus. Jis gerai suprato tą seną patarlę, kad, žodžiai pajudina, bet pavyzdys patraukia, todėl viską pradėdavo nuo savęs. Pilypas pertvarkė Servitų įstatus ir atnaujino vienuolijos dvasią. Jis leidosi į plačiąją Europą, visur skelbdamas ramybės, taikos ir broliškos meilės mokslą. Popiežiui Klemensui IV mirus, Kardinolai jį išrinko šv. Tėvu, bet jis

Viršininkas įrodinėjo, kad keršyti nežmoniška, nekrikščioniška. Mokė jaunikaitį, kad Dievas teisingas ir kaip teisingas spręs visas mūsų bylas ir visiems teisingai atlygins. Jaunikaitis jį nutraukė: „Veltui kalbi. Mano širdis jau įsisiūbavo, kaip jūra, ir nenurims kol neišsimaudys keršto bangose“. Tada vienuolis jam tarė: „Matau, kad jau tavo širdis labai sukietėjusi. Jau niekas neatkalbės tavęs nuo keršto. Tik žinai, kad nieko nedera pradėti be maldos. Klaupkime pasimelsti, o paskum galėsi daryti ką norėsi“. Abu suklaupė, ir viršininkas jaunuolio vardu ėmė kalbėti; „Visagalis, amžinasis Dieve. Tu vienas viską žinai, tu vienas esi teisingas Teisėjas“.

Parinko kun. A. Lėpinis

tol slėpėsi miškose, kol Apaštalu Sostą paėmė Grigalius X. Taiposgi ir atsiskakė arkivyskupo pareigas Florencijos mieste. Sunkiai susirgęs mirė Todi miestelyj, rugpiūcio 22 d. 1285 m., pirma priėmęs šv. Sakramentą. Mirdamas pasiėmė į rankas kryžių ir priglaudė prie krūtinės, reikšdamas jam paskutinąją savo meilę.

Šv. Pilypas temoko mus kur yra tikrasis gyvenimas. Kryžius buvo jo mokslas ir galybė. Taip kryžius turi būti ir mūsų mėgstamiausias ženklas, iš kuriuo galime semti stiprybės didesniems žygiams atlikti.

RUGPIŪCIO 24 D.

Šv. Baltramiejus, Apaštalas. — Šv. Baltramiejus buvo vienas iš dvylikos paties Jėzaus pasirinktų mokinių. Jis nuo Jėzaus daugiau nebeatsiskyrė, nes klausė Jo mokslo ir regėjo Jo stebuklus V. Jėzui įžengus, šv. Baltramiejus išėjo žmonių mokyti. Kiek laiko skelbė Evangeliją Judėjoj, kur daug paniekinių ir mušimo iškentėjo. Buvo Likanijoje, Arabijoje, ir galop atsidūrė į tolimą Rytų Indiją, kur padėjo Kristaus Bažnyčiai tvirtus pamatus. Tada nuvyko į Armenų žemę, kur dvylikos miestų gyventojus išmokė tikėjimo ir karalių Palemoną su šeimyną pakrikštijo. Vistiek stabmeldžiai tykojo jį nužudyti. Karaliaus brolio suimtas, jis buvo žiauriai nukankintas ir galop prie kryžiaus prikaltas numirė. Šv. Baltramiejus džiaugėsi galįs savo krauju patvirtinti Kristaus mokslo teisingumą. Prieš mirti mieliais žodžiais ragino savo būdėlius išsižadėti stabmeldybės ir vienam Dievui tarnauti. Jo kūnas Albano mieste buvo palaidotas. Šv. Tėvo Grigaliaus V-to įsakymo pervežė Roman, kur ir dabar ilsėsi šv. Baltramiejaus bažnyčioj, Tibro upės saloj.

Šv. Baltramiejus buvo mūsų tikėjimo tikras liūdytojas. Savo darbais ir pa-

vyzdžiu raginkime kitus mūsų tikėjimą išpažinti ir ginti jį prieš klaidatikius.

●
RUGPIŪČIO 25 D.

Šv. Liudvikas, karalius. — Šv. Liudvikas IX, Prancūzijos karalius, gimė 1214 m. Jo motina, kartą, jam pareiškė būk tai būtų geriau, jog jis jos akyse mirtų negu sunkiai Dievui nusidėtų. Turėdamas tik dvyliką metų jis paveldė Prancūzijos sostą. Savo gyvenimo tikslu jis laike tuo, kad nuolat turįs ginti ir kelti Dievo garbę žemėje. Per keletą metų jis išnaikino Prancūzijoje įsibrukusią Albigėnų atskalonystę. Kasdien Liudvikas išklausedavo bent po dvi šv. mišias, porą kartų savaitėje pasninkaudavo ir kas penktadienis išpažintį atlikdavo. Pavargėlius savo pilyje kasdien šelpdavo ir dažnai ligonis lankydamas, net pats jiems tarnaudamas. Kartą ministrai įspėjo jį, per daug laiko bažnyčioj gaišinąs ir savo pasižeminimu karališko rimtumo nustojęs. Liudvikas jiems atsakė: "Argi karaliaus garbei labiau patiktų per kiauras dienas ir naktis medžioklėsė ir pokyliose būti". Porą kartų su savo kariuomenė nuvyko į Palestiną šventąją žemę vaduoti iš turkų, nelaisvės. Tuomet su vienu generolu pateko turkų nelaisvėn ir jūros krantu bevaikščiojant išvydė žmogų sunkiai serganti raupais. Jis paklausė savo generolo: kas jam esą, būtų geriau, ar raupais sirgti ar sunkią nuodėmę papildyti. Generolas pareiškė būk tai geriau trisdešimts kartų sunkiai nusidėti negu raupais sirgti. Tuomet Liudvikas jam tarė: "Generole, nežinai ir nesupranti, kas tai yra sunki nuodėmė! Ji yra didžiausia piktybe, kokią tik žmogus gali padaryti." Antra karta bevažiuodamas Palestinan užsikrėtė sunkia liga ir mirė rugpiūčio 25 d. 1270 m. Jo relikvijos, Paryžiuje laikomos, buvo Prancūzų revoliucijos metu, 1793 metais, sunaikintos.

Tikėjimas moko, jog nėra didesnės

nelaimės kaip nuodėmės, o šv. Liudvikas savo gyvenimo šventumu teikė mums gerą pavyzdį kaip reikia nuodėmės vengti.

●
RUGPIŪČIO 26 D.

Šv. Zeferinas, Popiežius kankinys. --- Šv. Zeferinas, Romos pilietis, buvo Popiežiaus Viktoro įpėdinis 202 m. Tuomet Romoj viešpatavęs Severas, pakėlė žiaurų krikščionių persekiojimą, kuris tęsėsi iki 211 metų. Drąsus kankinių Kristaus išpažinimas paragino šventą piemenį vis uolesniam pasišventimui, bet daugybės nupuolimą lyg ietimi pervėrė jo širdį ir sumažino jo energingą darbą. To šv. Popiežiaus vargai ir rūpesčiai nesibaigė su kruvino krikščionių persekiojimo užbaiga. Kilusios atskalos tūkstančius Kristaus atpirktų sielų išviliojo iš jo avydės. Negalėdami atsilaikyti prieš švento Tėvo gražius pamokinius, įrodymus ir paraginius mesti jų klaidą ir grįžti prie Kristaus, jie ėmė visokiais būdais apšmeižti jo asmenį. Šv. Zeferinas, nepaisydamas jokio savo asmens išniekinimų, nenuilstančiai darbavosi ir pildė savo pareigas iki savo mirčiai 219 metais. Daugelio rašytojų jis yra pavadintas kankiniu dėlto, jog jis daug turėjęs nukentėti už Kristaus Bažnyčią ir tiesą, nors ir jis nebuvo budelių nukankintas.

Šv. Zeferinas teįdiega mūsų širdyse tą tikėjimo meilę kurią jis pasižymėjo, kad mes irgi drįstumėm visokiose aplinkybėse liūdyti mūsų tikėjimo šventumą aukodami net ir savo gyvybę.

●
RUGPIŪČIO 27 D.

Šv. Juozapas Kalesantas. — Šv. Juozapas Kalesantas gimė Aragonijos žemėj 1556 m. Būdamas tik penkių metų jis vedė vaikų būrelį miesto gatvėmis, ieškodamas velnio, kad galėtų jį užmušti. Įsišventęs kunigu, jis turėjo regejimą kuriame išgirdo balsą sakant: "Eik į Romą", ir matė vaikų būrelį, kuriuos jis su angelais mokino. Iš tuo jis

suprato, jog esąs pašauktas vaikelių mokyti, — ypač pavargėlių. Tada jis įrengė Tėvų Pijorų broliją, kurios vienatinis tikslas buvo vaikus mokyti. Ta brolija greit paplito po visą Europą, nes patys šv. Tėvai laimino ir užgyrė ją. Daug vargo ir triūso nukentėjo kol įvykdino šį gerą savo darbą. Dar daugiau turėjo nukentėti nuo savo įsteigtosios brolijos narių, kurie puikybėn pakilę, visokiais būdais ėmė šmeižti jo asmenį kad greičiau jį prašalinius, galėtų kits užimtį viršininko pareigas. Todėl Popiežiui įskundė šv. Juozapą, būk jis skelbiąs klaidatikystę. Šv. Juozapas kantriai nukentėjo visus jų paniekinimus ir nužemintai priėmė teismo ištarmę, pripažįstančią jo neprieteliams viršų. Antrame teisme, kiek vėliau šventasis buvo rastas nekaltas. Jis mirė 1648 m. Popiežius Klemensas XIII įrašė jį šventųjų skaitliun.

Rūpinkimes pavyzdingu savo gyvenimu ir meiliu žodžiu įkvėpti Dievo meilės ir baimės mažutėlių širdyse.

RUGPIŪČIO 28 D.

Šv. Augustinas, Vyskupas, Bažnyčios Daktaras. — Šv. Augustinas gimė 354 m. Tagaste, Afrikoj. Buvo be krikšto auklėjimas Katalikų tikėjiman, kurio anksti jaunatvėj nustojo. Jauna jo siela, pilna puikybės ir tuštybės ieškojo vien kūniškų smagurių. Jo motina šv. Monika, dažnai už jį praliedavo gaudžių ašarų ir be paliovos meldavo jam šv. Dvasios malonės ir apšvietimo. Savo paleistuvingame gyvenime ištiesėjo iki suėjo savo trisdešimts antrus metus. Tada eidamas mokytojo pareigas Milano mieste, Italijoje, buvo atverstas į savo jaunystės tikėjimą. Jis pats štai kaip aprašo savo Dievišką regėjimą: "Vieną dieną sujaudintas stebuklingų atsivertimų paaiškinimais, jis sakė: Nemokyti dažnai užsipelni dangų, o mes, su visu savo mokslu, dėl valios silpnumo čia kenčiame. Tada pasitraukė į artimą daržą kur ilgai tęsėsi išvi-

dinė jausmų kovą. Staiga, išgirdo jauną tvirtą balsą jam besakant: "Imk ir skaityk". Atsidaręs knygą pradėjo skaityti; "Eik tiesiai kaip dienoj". Ir numalšinęs savo jausmus laimėjo. Apšgyvenęs Hippone buvo pakeltas į vyskupus 395 m. Per trisdešimts penkerius metus ėjo savo pareigas gindamas Bažnyčia, savo raštais ir pamokimais nuo visokiausių priešų. Mirė 430 m. ir neužilgo buvo paskelbtas šventu.

Šv. Augustinas temoko mus niekinti visas žemiškas tuštybės ir tarnauti vienam Kristui, kuris yra visu gėrybių gelmė.

RUGPIŪČIO 29 D.

Šv. Sabina. — Šv. Sabina buvo turtinga Romos pagonė. Ji pasižymėjo savo lengvamaniškumu; daug žaisdavo, puikiai rėdydavosi, važinėdavo po pasilinksminimo vietas. Sužavinta vienos savo tarnaitės dora ir jos nepaprastą vargšų meile, ji ėmė sekti jos gyvenimą. Radus, kad tarnaitė pasislėpusi savo kambarėli karštai meldavosi, ją paklausė į ką jį taip meldžiasi? Tarnaitė jai drąsiai atsakė būk tai pati esanti krikščionė ir meldžiasi į krikščionių Dievą ir tikėjimą ji suprato pagonystės netikrumą, tapo krikščionių Dievą ir tikėjimą, jį suprato pagonystės netikrumą, tapo krikščione ir uoli Kristaus mokytinė. Seniūnas Elpidijus norėdamas užgrobti jos turtus, įskundė ją negarbinant dievaičius. Už tai 120 m. jos galva buvo nukirsdinta.

Krikščionybė nežiūriant visokių persekiojimų kaskart vis daugiau plinta po pasaulį. Tai yra aiškus mums įrodymas kad krikščionybė yra iš Dievo. Nebūkime silpnavaliai krikščionys kurie gėdinasi Dievu. Drąsiai Jį išpažinkime.

UŽSIRAŠYKITE PATYS IR KITUS PARAGINKITE UŽRAŠYTI GRAŽŲ KATALIKIŠKĄ SAVAITRAŠTĮ "KRISTAUS KARALIAUS LAIVĄ".

T. T. Marijonų darbuotė Argentinoje

Pastoracija Salėse

Marijonų misijonieriams Pietų Amerikoje tenka vesti savo tautiečius prie doringumo ne vien pamaldomis bažnyčioje, bet ir atatinkamais parengimais salėje.

Lietuviškos pamaldos Buenos Aires mieste yra rengiamos dviejose vietose, tačiau paprastais sekmadieniais labai mažas lietuvių nušimtis jomis naudojasi. Svarbiausia to priežastis, kad vietos lietuviams trūksta ir tautinio ir tikybinio pribrendimo. Tuomi žvilgsniu šiaurės Amerikos lietuviai nuo Pietų Amerikos lietuvių skiriasi kaip dangus nuo žemės. Bepiga buvo lietuviams pakliuvus į šiaurės Ameriką, kame buvo aukštesnė anglų ir airių kultūra, ir dievobaimingi yankės ir religingi airiai su savo skaitlinga ir imponuojančia apšviestūnija buvo lietuviams ateiviams gera mokykla gyvenime. Visai kitaip yra Pietų Amerikoje, kame vietiniai žmonės, nustatantieji gyvenimo pulsą, yra ispanai, italai, portugalai. Nors Pietų Amerikos respublikos skaitosi katalikiški kraštai, bet jų katalikybė labai paviršutinė. Tikybinė praktika begalo silpna. Daug vadinamų katalikų tėvų vaikai laksto po gatves nekrikštyti. Mokyklinio amžiaus vaikai net poterių nemoka. Velykinės išpažinties ir komuniją ne didelis nušimtis tepriima. Civilė moterystė yra privaloma net katalikams ir tik po to gali priimti moterystės sakramentą, bet pasimetusiems, ar atsiskyrusiems, į kitą moterystę sueiti neleidžiama.

Yra patėmyta, kad lietuviai, į bilėkokį kraštą patenka, greitai prisitaiko. Patekę jie į Pietų Amerikos košelyną, jie ir čionai greitai asimiluoja, ne tik kalboje bet ir prastuose papročiuose. Lietuvių ateivių religinis apsileidimas lenktyniuoja su vietiniais; kai kuriais žvilgsniais dar didesnis.

Galima užtikti ir labai pamaldžių

lietuvių, bet jie nedidelė mažuma. Tų pačių dalis kaip priprato prie gražių ispaniškų bažnyčių, tai taip su joms suaugo, kad dabar sunkiai skiriasi su jomis, nors atsirado lietuvių kunigai.

Sunkiai lietuviai renkasi į lietuviškas pamaldas, bet daug gyviau lanko lietuviškus vakarėlius. Mat kur lietuvis nebus, o jis išsiilgsta savosios dainos, savų žmonių pasimatyti, Lietuvos atsiminimais pagyventi, kryžstančiu jaunimu pasigerėti. Todėl mūsų misijonieriams irgi tenka rengti lietuviškus vakarėlius, kad sutraukus skaitlingesnį savų tautiečių būrį ir juose sveikos sėklos pasėjus.

Vakarėlių rengimui labai uoliai dirba kun. Antanas Andriušis ir kun. Kazimieras Vengras. Diena iš dienos juodu laksto, važinėja, ieškodami "artistų", salių, kostiumų, lankydami repeticijas, spausdindami ir dalindami paskelbimus, išdalindami paskelbimus, išdailumus ir tt.

Kaip daug misijonieriams tenka važinėti galima suprasti iš to, kad arti dviejų milijonų Buenos Aires miestas yra labai plačiai išsibarstęs po prerijas — pampas, panašiai kaip Chicago; jis ir yra vadinamas "Pietų Amerikos Chicago".

Bet kuomet Chicago esama 12 lietuvių parapijų, čionai dar tik pirmoji kuriama, nors lietuviai yra išsimetę visais pakraščiais. Tad misijonieriams nuolat tenka daužytis tramvajais (požeminis elektrinis traukinėlis priemiesčių nesiekia) tai vienu, tai kitu reikalu. Miesto centrą pasiekti ima daugiau valandos laiko tramvajumi. Taigi kasdien po keletą valandų tenka praleisti tramvajuose.

Vakarėlių rengimą apsunkina neturėjimas nuosavos salės. Už salę vienam vakarui mokama po šimtą ir daugiau pesų. Be to, Argentinoje yra dar mokestis "kompozitoriams" — 25 pesas nuo vakaro. Pridėjus dar orkestros iš-

KAS KLAUSIA – NEKLYSTA

KLAUSIMAS: — Kaip yra geriau prisirengti prie šv. Komunijos ir kaip po jos padėkoti? Kaip ilgai dėkoti?

Pr. N.

ATSAKYMAS: — Visiems, o ypačiai tiems, kurie Viešpatį į savo širdį priima dažnai — kas savaitė arba net kasdieną, — tiems patariama prisirengimą prie šv. Komunijos padalyti į dvi dalis:

a) į tolimesnį ir b) į artimesnį prisirengimą.

a) Tolimesnis prisirengimas gali apimti visą dieną iš vakaro prieš šv. Komuniją. Tą dieną, jei sąžinė yra rami, jei nereikia rengtis prie išpažinties, tai labai patariama visus tos dienos ar bent to pusdienio darbus, vargus ir rūpesčius aukoti Kristui, pasislėpusiam švč. Sakramente, kaip atgailą už savo ar už kitų nuodėmes, kaip padėką už suteiktas ligi šiolei reikiamas malones ir t. t. Tą laikotarpį, kiek galima, reikalinga praleisti kukliau ir susitelkus.

b) Artimesnis prisirengimas apima rytą prieš priėmimą švč. Sakramento. Tuo kartu reikia stengtis sužadinti gailesčio aktus, t. y. pasibiaurėjimą savo nuodėmėmis bei silpnybėmis ir padaryti tvirtą pasiryžimą jų vengti. Reikia palyginti Kristaus garbę, vertumą, nusižeminimą ir gailestingumą su savo silpnybėmis ir gyvai įsitikinti, kad ne-

laidas, nes lietuviški vakarai be šokių nepopularūs, tai susidaro tiek išlaidų, kad reikia gerai dairytis, kad išeiti be nuostolių.

Prie šitokių aplinkybių tenka rengti lietuviški vakarėliai beveik kas mėnesį.

— Ar apsimoka, paklauskite?

— Piniginiai, tikrai ne. Bet sueina keli šimtai žmonių. Susidaro jauki nuotaika, ir ji, kad ir tylomis, veikia. Mūsų veikėjai ir artistai gauna progos laivintis ir, “žavėti”. Minios sveikai laiką praleidžia, lavina jausmus, kultūrėja.

si vertas Jį priimti. Tuos aktus (jausmus) galima sužadinti apmąstymu ar ba knygelėje paduotomis maldomis. Mat, juo geriau prisirengsime, juo daugiau malonių nuo Kristaus apturėsime. Prisirengimo niekad neperdaug, tik, žinoma, neapleidžiant kitų pareigų.

Padėkos metu taip pat: juo ilgiau palaikysime savyje tuos jausmus, juo geriau jie išsaugos mūsų širdyje. Pirmiausia reikia prisiminti, kad į savo sielą priėmėme geriausią Draugą, kuriam galime atverti visas savo sielos gelmes, visus skausmus, visas paslaptis. Ypačiai reikia prašyti patvaros savo pasiryžimams. Paskui mes tą Kristų galime nusivesti su savim ir į kalėjimus, ir į nusidėjėlių namus, ir į Rusiją, ir į Kiniją; trumpai tariant — apimti su Juo visą pasaulį, pavesti Jam visus gyvuosius ir mirusius ir už visus juos prašyti, maldauti. Nes tada jis yra pasirengęs visus mūsų prašymus išklausti.

Tokiu būdu priimta šv. Komuniją suteiks mums daug atsparumo pagundose, kantrybės varguose bei kentėjimuose, patvaros geruose darbuose.

●

KLAUSIMAS: — Koku būdu galima atskirti tikrą Bažnyčią nuo kitų tiek daug šiandien esančiųjų bažnyčių?

ATSAKYMAS: — Tikroji Bažnyčia turi turėti sekančias žymes: ji turi būti viena, šventa, katalikiška (visuotinė) ir apaštališka.

Tik Katalikų Bažnyčia turi šias visas žymes, dėlto tik ji yra tikroji Bažnyčia. Katalikų Bažnyčia yra viena, nes Jos visi nariai išpažįsta vieną tikėjimą, visi yra toje pačioje draugijoje, vienai matomai galvai vadovaujant. Toliau, ji yra šventa, nes jos įsteigėjas Kristus yra šventas, ji moko švento mokslo ir ji veža savo narius į šventą gyvenimą. Katalikų Bažnyčia yra visuotinė arba katalikiška nes ji visur gyvuoja savo

tarpe turi vsias tautas. Paskiausia ji yra apaštališka, nes Kristus ją įsteigė ir pavedė apaštalamis valdyti, ir šiandien ją valdo tikrieji apaštalu pasekėjai.

●
KLAUSIMAS: — Žinau, kad mirtinoji nuodėmė žmogui uždaro Dangaus vartus, kokios yra atleistinos nuodėmės pasekos?

ATSAKYMAS: — Atleistinosios nuodėmės pasekos yra sekančios 1) mūsų širdyje sumažina Dievo malonės veikimą, 2) liekame mažiau verti apturėti ir naudotis Dievo pagalba, 3) mūsų valia susilpnėja pasipriešinti mirtinajai nuodėmei.

Kas apsileidžia ir su pilnu noru pildo atleistinąsias nuodėmes yra pavojuje be atodairos pildyti mirtinąsias nuodėmes. Dėlto svarbu net ir saugotis atleistinųjų nuodėmių.

●
KLAUSIMAS: — Ką reikia daryti jeigu netyčia užmirštame sunkią nuodėmę per išpažintį?

ATSAKYMAS: — Jei netyčia užmiršime pasakyti sunkią nuodėmę per išpažintį, atliktoji išpažintis yra gera ir užmirštoji nuodėmė atleista. Tik reikia tą nuodėmę pasakyti kitoj išpažinty, jei atsimintumėm.

●
KLAUSIMAS: — Jeigu kas tyčia paslėpė sunkią nuodėmę, ar toji išpažintis, gera, ką jis turi daryti?

ATSAKYMAS: — Jeigu kas tyčia per išpažintį apleidžia nepasakęs sunkią nuodėmę, tas asmuo atlieka išpažintį šventvagiškai ir turi kitą kartą visas nuodėmes atpasakoti nuo paskutinės gerai atliktos išpažinties.

Jeigu mes norime apturėti Dievo pasigailėjimą ir savo visų nuodėmių atleidimą turime įvykdinti visą tai ką Dievas įsako mums nusidėjėliams atlikti. Mūsų gailestis per išpažintį turi būti visuotinė, dėlto ir reikia visas savo nuodėmės pasakyti ir už jas nuoširdžiai gailėtis.

Iš Marijonų tarpo

Marijonų Seminarijoj, Hinsdale, Ill., jau prasideda ruošimasis naujiems mokslo metams. Šiais metais padaugės mokinių personalas, nes paskutinysis naujokų skaičius buvo didokas ir visi stoja į Seminarijos skyrius.

Vasaros metų buvo suteiktos atostogos visiems klierikams. Dabar jau visi yra grįžę ir su liukėsiu laukia mokslo pradžios.

Marianapolyje, taipogi eina ruošimasis ateinantiems mokslo metams. Paskesniu laiku ten įvyko didelės iškilmės: Kunigo šventinimas, Kalvarijos šventinimas, Kunigų Vienybės ir Federacijos seimai. Vykusiai ir tvarkingai praėjo šios visos iškilmės. Dabargi ruošiamos kolegijos patalpos atvykstantiems studentams.

Kun. Sandžio Primicijos. — Sekmadienį rugpiūčio 17 d., įvyko naujojo Marijonų Kunigo Antano Sandžiaus iškilmingos primicijos. Kunigas Sandys yra pirmasis įsišventinęs Šv. Kryžiaus lietuvių parapijos, Mt. Carmel, Pa. kunigas. Dėlto ir parapija vadovaujant kun. Dr. Končiui suruošė tikrai didelės ir nuoširdžias primicijas.

Kun. Sandys per ilgus metus bendradarbiauja su Laivu. Redakcija linki viso kogeriausio.

Kun. Sandys buvo įšventintas rugpiūčio 10 d., Marianapolio Kolegijos koplyčioje vyskupo Henrik'o O'Brien.

Kenosho's Lietuviai Pirmyn. — Teko aplankyti Šv. Petro parapiją ir nustebau padaryta pažanga. Parapijiečiai po vadovybę kun. P. Skrodenio per paskesniuosius metus padarė labai didelę pažangą. Bažnyčios vidus išdažytas, klebonija pertaisyta ir sutvarkyta, seselių mokytojų namas pagražintas ir dabar eina mokyklos salės pertvarkymas ir pagerinimas. Žodžiu, Kenosho's lietuviai eina pirmyn

Kun. Mačiulionis. — Rugsėjo mėnesio pradžioj kun. J. Mačiulionis Tėvų Marijonų vicė-provincijolas ir Chicagos Marijonų namo viršininkas vyksta Pietų Amerikon atlikti kanonišką vizitą.

Bendradarbių Veikla

Didelis Darbas Padarytas

Kalvarijos įrengimas Marianapolyje kylo ir buvo nuspręstas TT. Marijonų Bendradarbių seimuose. Seimuose šis klausimas buvo ilgai, nuodugnai gvil-denamas ir galutinai prieita prie vykdomojo komiteto išrinkimo. Išrinktieji: Tėvas Provincijolas kun. Dr. Navickas, klebonas kun. Valantiejus ir klebonas kun. Vaitėkūnas, dažnai tarėsi, sunkiai dirbo kad statomos Stacijos būtų mums Amerikos Lietuviams Katalikams didelė garbė. Garbė ir pasididžiavimas netik keliems metams, bet amžiams. Bus tai mūsų tikėjimo paminklas. Bus tai mums gausių nuopelnų šaltinis.

Ir šiandien jau pastatytos pačios stacijos ir gražiai paveikia kiekvieną žiūrėtoją, kiekviename sukelia tikėjimą, kiekviename suteikia paguodos gyvenimo varguose.

Su didžiausiomis iškilmėmis šios Stacijos buvo pašventintos. Visiems aukotojams ir iškilmėse dalyvavusiems šv. Tėvas Pijus XII suteikė savo palaimimą. Mums lietuviams tai garbė!

Sunkus Darbas

Kaip minėjau sunkiai dirbo statomojo komiteto nariai. Buvo visokių kliūčių, apie kuriuos net pats Tėvas Provincijolas pranešė neviename savo straipsnyje plačiajai visuomenei. Bet su Dievo ypatinga palaima, su žmonių gausiomis aukomis teko visus sunkumus nugalėti ir šiandien galutinai įvykintas Bendradarbių kilnus ir labai girtinas nutarimas. Šiandien turime tik džiaugtis.

Kun. Mačiulionis atstovauja gerb. Provincijolą kun. dr. Navicką, kuris dėl nesveikatos negali atlikti šią ilgą ir pavojingą kelionę.

Naujieji Seminarijos Mokytojai. — Prie Marijonų Seminarijos paskirti naujieji mokytojai kun. A. Ignotas ir kun. dr. V. Andriuška jau yra Seminarijon atvykę ir atlieka prisiruošimą mokslo metams.

Šventovė

Darydami nutarimą įrengti Kalvarijos Kelius, norėjome įrengti tikrą Amerikos Lietuvių Katalikų šventovę. Norėjome pasistatyti sau amžiną paminklą. Norėjome koku nors būdu išreikšti savo tikėjimą ir meilę mūsų Geriausiam Dievui. Negalėjome geriau tai išreikšti kaip kad pasistatydami Kalvarijos Stacijas.

Lietuviai bendrai turi ypatingą pamaldumą prie Kristaus kančių. Tai įrodo Lietuvoje prie kryžkelių pastatyti kryžiai su gražiausiais pagražinimais. Amerikon atvykusieji lietuviai tą pamaldumą atsivežė ir čion.

Pasiryškime

Dabar mums lieka padaryti pasiryžimą kada nors ateityje aplankyti Marianapolį ir savo akimis pamatyti ir apeiti bei pasimelsti prie šių Kalvarijos Stacijų.

Garbė Bendradarbiams

Šių Stacijų įrengimas neša garbės visai lietuvių katalikų visuomenei ir ypač TT. Marijonų Bendradarbiams. Lūoširdi padėka ir priklauso vykdomojo komiteto gerbiamiesiems kunigams, kurie pasišventusiai įvykdė šį kilnų TT. Marijonų seimų nutarimą.

Lai tos Kalvarijos Stacijos būna paminklu mūsų tikėjimo ir meilės Kenčiančiam Kristui.

TT. Marijonų Bendradarbių

Dr-jos Narys

A. † A.

VINCAS TAMULAITIS

Užmigo Viešpatyje, gegužio 27 dieną 1941 m., Boston, Mass.

Tėvai Marijonai už jo sielą atlaikys dvejas šv. Mišias: rugsėjo 15 ir 16 dienomis, 1941 m.

Visi Bendradarbiai prašomi sukalbėti vieną dalį šv. Ražančiaus už velionies a. a. Vinco sielą.

Teilsisi ramybėje!

Katalikų Pasaulys

Daug Atsivertėlių. — Kun. A. Coogan "Katalikų Misių" žurnalo redaktorius pranešė savo kalboj per Kolumbia radio tinklą, kad dėka Misių idėjai kasmet yra 500,000 naujų katalikų.

Sis misių reikalų padėties žinovas pabrėžė, kad prasidėjus karui Misių būklė žymiai pablogėjo, nes iš Europos nēr daugiau pašaukimų, nēr taipogi ir paramos. Dėlto Jungtinių Valstijų katalikams tenka perimti viso pasaulio Misių reikalai ir atsakomybės.

Pijus XII Tarpininkavo. — Vatikanas praneša, kad popiežius Pijus XII-tas tarpininkavo neseniai įvykusiame nesusipratime tarp Pietų Amerikos šalių: Peru ir Ecuador. Šventas Tėvas kartu dirbo su Argentinos ir Jungtinių Valstybių valdžiomis. Sis tarpininkavimas išvengė rimtų pasekų.

Karas Kinijoje Netrukdo. — Apaštališkas Delegatas Kinijai, Arkivyskupas Mario Zanin praneša, kad Japonijos ir Kinijos karas netrukdo Katalikų Bažnyčios pažangai pačioj Kinijoje. 1939-40 metais net buvo 103,900 atsivertimų. Taipogi ir vietinės seminarijos padidėjo pašaukimų skaičiumi. Šiame dalyke Bažnyčia stengiasi, kad būtų kuodaugiausia kiniečių-kunigų.

Vatikanas Vėl Jūdžiose. — Vėl "March of Time" judomųjų paveikslų kompanija suruošė ir jau rodo kitą judomą paveikslą apie šv. Tėvą Pijų XII ir Vatikaną. Keleta metų atgal ši kompanija labai vykusiai išleido ir rodinėjo per plačiąją Ameriką panašių paveikslą apie Pijų XI-tą. Pravartu katalikams nepraleisti šios progos ir pamatyti šį gražių judomą paveikslą.

Pamaldos Mussolinio Sūnui. — Iškilmingos pamaldos buvo atlaikytos vyskupo Gardini laidojant Italijos vado Mussolini sūnų Bronį. Pamaldose dalyvavo Italijos ir kitų šalių valdžios atstovai. Popiežius Pijus XII prisiuntė savo užuojautą.

Bruno Mussolini buvo užmuštas naujojo lėktuvo nelaimėje.

Laisvoje Amerikoje

Gražiai Pavyko Seimai. — Marianapolio Kolegijos įvykusieji seimai: Kunigų Vienybės ir A. L. K. Federacijos pavykusiai praėjo.

Kunigų Vienybės seime dalyvavo 42 kunigai. Padaryta daug gražių nutarimų. Sekantiems metams perrinkta valdyba iš: kunigų — Juro, Balkūno ir Karaliaus.

A. L. K. Federacijos seime dalyvavo 91 veikėjas kurių tarpe buvo 26 kunigai. Kongresas persvarstė ir padarė rimtų nutarimų apie Lietuvos stovį. Į Lietuvai gelbėti Tarybon išrinkti: kun. Švagždys, L. Šimutis ir J. Laučka, Centro valdybon išrinkti: Laučka, Šimutis, Balkūnas, Vilniškis, Aleksis, kun. Švagždys, kun. Juras, kun. Navickas ir Kneišys.

Neišdildomi Įspūdžiai. — Ilgai pasiliks dalyvavusiųjų atminty Kaivarijos pašventinimo apeigos, kurios įvyko Marianapolyje. Grįžiusieji iš iškilmių pasakojo, kad tai buvo jų gyvenime gražiausias rėginys.

Marianapolio Kolegijos vadovybei priklauso gilį padėką už įtaisymą ir suruošimą tokių nepaprastų pamaldų. Šiam visam darbui asmeniškai vadavo pats Tėvų Marijonų Provincijolas kun. dr. J. Navickas. Statybos komite te apart kun. Navicko buvo ir nuoširdūs Marijonų prieteliai gerbiamieji kunigai klebonai: Valantiejus ir Vaitekūnas.

Lietuvoje

Lietuvos Švietimo įstaigose panai kinti visi sovietiniai įstatymai. Švietimas vėl eina pagal programas, kurios buvo nustatytos nepriklausomos Lietuvos įstatymais iki bolševikų okupacijos.

Kauno Arkikatedroje atlaikytuose pamalduose už Lietuvoje žuvusius karius ir partizantus, papildytos žinios praneša, kad dalyvavo Vokiečių armijos Kaune vadas gen. Pohl ir jo štabas.

Lietuvą atstovavo gen. Raštikis. Taipogi dalyvavo žymūs veikėjai ir didelės minios žmonių.

Kražiuose sudegintos dvi miestelio bažnyčios, anot privatinių šaltinių. Taip pat sudegęs ir pats miestas, Minėtą padegimą atliko bolševikai.

Lietuva Tvarkosi. — Bolševikų nukamuota Lietuva tvarkosi. Rūpinamas:

JUBILIEJAUS PROGA

SIŪLOMA "DRAUGO"

10 Savaičių Prenumerata

už vieną dolerį

Naujiems Skaitytojams

Štai duodame tokį pasiūlymą naujiems skaitytojams: Užsisakykite dešimčiai savaičių "susipažinimui" "Draugą" už vieną dolerį.

Tik pamanykite, už vieną dolerį naujiems skaitytojams dienraštis "Draugas" siunčiamas per dešimt savaičių — tai yra, 60 laikraščio numerių už vieną dolerį!

Šiomis dienomis "Draugas" yra žymiai sumodernizuotas, patobulintas ir visais atžvilgiais pagerintas. Tai gi čia yra puikiausia proga padaryti didelę malonę prieteliams, giminėms ir draugams — užsakykite jiems "susipažinimo prenumeratą" už vieną dolerį. Pasinaudokite jubiliejaus proga!

Tai tikras bargas ir visiems naujiems skaitytojams puikiausia proga pradėti dienraščio "Draugo" skaitymą.

Užsakymus siųskite šiuo adresu:

"D R A U G A S"

2334 South Oakley Avenue,

CHICAGO, ILLINOIS

arba šaukite:

Canal 8010

išvežtųjų žmonių gražinimu. Lietuvos Raudonasis Kryžius gavo žinių, kad daugelis politinių kalinių yra Minske. Lietuvoj visi kartu dirba išlaisvinti šiuos kalinius.

Visur eina atstatymo darbas. Žmonių ūpas pakylęs ir visi įsijuosiusiai dirba Lietuvos atstatymui su viltimi žiūrėdami kada Lietuva bus pilnai laisva.

Nukankinti Kunigai Lietuvoje: Lankeiškiuose: klebonas kun. Balsis ir kunigas Petrikas ir Dabrilas. Alytuje: sušaudytas kun. Paulavičius Alytaus klebonas ir kun. Mazurkevičius. Palemenėje kun. Jonas Tutinas. Kaišedoryse sušaudytas kun. Juknevičius, Merkinės klebonas-dekanas. Malėtuose nužudytas kun. Lajauskas, Malėtų klebonas-dekanas.

DIENRAŠČIO "DRAUGO"

25 Metų Jubiliejaus

PIKNIKAS

"DRAUGO" MAŠINŲ FONDUI

LABOR DAY

Rugsėjo-Sept. 1 d., 1941

VYTAUTO PARKE

Prie 115-tos Gatvės tarp Crawford ir Cicero

Visi nuoširdūs "Draugo" Prieteliai platina Išvažiavimo Bilietus. Nevienas Skaitytojas gražino net keletą bilietų knygutes.

Gražinkite Bilietėlius kuogreičiausia šiuo adresu:

"Draugas", 2334 So. Oakley Ave.
Chicago, Illinois